

[DOŻYCZNY *ai*

I sg n dożyczn(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dany, udzielony; oczywisty, wyraźny:

*Wyrażenie: »świadcstwo dożyczne« = dowód: człowiek każdy/ iak Thomaź Apoštoł święty
świadcstwem nam dożycznem iest/ mdłey wiary iest UstKościel 55.*

WG